

ingediend op **910** (2025-2026) – Nr. 2
22 juli 2026 (2025-2026)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Manu Diericx

over het ontwerp van decreet

tot wijziging
van het decreet van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie,
wat betreft de gedeeltelijke uitvoering
van verordening (EU) 2024/900
van het Europees Parlement en de Raad
van 13 maart 2024 betreffende transparantie
en gerichte politieke reclame,
van de Europese verordening mediavrijheid,
en van de verordening artificiële intelligentie

**Vlaams
Parlement**

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Van Opstal.

Vaste leden:

Gijs Degrande, Manu Diericx, An Hermans, Freya Perdaens;
Filip Brusselmans, Mercina Claesen, Klaas Sloomans, Bart Van Opstal;
Katia Segers, Frederik Sioen;
Gilles Bultinck, Katrien Partyka;
Ilona Vandenberghe;
Bram Jaques;
Gwendolyn Rutten.

Plaatsvervangers:

Katrien Houtmeyers, Philippe Muyters, Karl Vanlouwe, Griet Vanryckegem;
Chris Janssens, Jan Laeremans, Dominiek Lootens-Stael, Ilse Malfroot;
Hiba Faraji, Hannelore Goeman;
An Christiaens, Lien Van Dooren;
Onno Vandewalle;
Bogdan Vanden Berghe;
Stephanie D'Hose.

INHOUD

I.	Algemene bespreking	4
1.	Toelichting	4
2.	Bespreking in de commissie	6
2.1.	Vragen en opmerkingen uit de commissie	6
2.2.	Antwoorden door de minister van Media	10
II.	Artikelsgewijze bespreking en stemming	12
III.	Eindstemming	12
	Gebruikte afkortingen	13

Op donderdag 9 juli 2026 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke uitvoering van verordening (EU) 2024/900 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2024 betreffende transparantie en gerichte politieke reclame, van de Europese verordening mediavrijheid, en van de verordening artificiële intelligentie (*Parl.St.* VI.Parl. 2025-26, nr. 910/1).

I. Algemene bespreking

1. Toelichting

Cieltje Van Achter, Vlaams minister van Brussel en Media, licht toe dat het ontwerp van decreet drie EU-verordeningen betreft:

- verordening (EU) 2024/1083 – een gemeenschappelijk kader voor mediadiensten op de interne markt (Europese verordening mediavrijheid of EMFA);
- verordening (EU) 2024/900 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2024 betreffende transparantie en gerichte politieke reclame;
- verordening (EU) 2024/1689 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 tot vaststelling van geharmoniseerde regels betreffende artificiële intelligentie en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 en (EU) 2019/2144, en de Richtlijnen 2014/90/EU, (EU) 2016/797 en (EU) 2020/1828 (verordening artificiële intelligentie).

In de EU-systematiek treden verordeningen rechtstreeks en zonder nationale omzetting in werking. Maar de Vlaamse Regering legt in die context ook enkele wijzigingen aan het Mediadecreet van 27 maart 2009 voor aan het Vlaams Parlement. De verordeningen vergen namelijk enkele aanpassingen op het vlak van sancties en handhaving.

De minister bespreekt eerst de aanpassingen op basis van de EMFA. De EMFA zorgt voor een gemeenschappelijk kader voor mediadiensten in de interne markt en moet het pluralisme in de media en de onafhankelijkheid van mediadiensten beschermen. Ze is een antwoord op de toenemende bezorgdheid in de EU over de politisering van de media en het gebrek aan transparantie over media-eigendom. Er worden waarborgen ingesteld om politieke inmenging in redactionele beslissingen voor zowel particulieren als publieke media-aanbieders tegen te gaan, om journalisten en hun bronnen te beschermen en om mediavrijheid en pluriformiteit te garanderen.

In dat kader is het nu aan de Vlaamse regelgever om de beoordeling van concentraties op de mediamarkt te organiseren. Artikel 22 van de EMFA bepaalt namelijk dat er regels moeten worden uitgewerkt voor de beoordeling van concentraties op de mediamarkt die van aanzienlijke invloed zouden kunnen zijn op de pluriformiteit van de media en op de redactionele onafhankelijkheid. Die beoordeling moet losstaan van controle in het kader van het recht op mededinging. De regulator zal de mediaconcentratie-analyse uitvoeren en een beslissing nemen.

De VRM zal handvatten krijgen om mediaconcentraties te verhinderen of voorwaarden op te leggen om de pluriformiteit van de media en de redactionele onafhankelijkheid te waarborgen waar nodig. De procedure voor de beoordeling van de mediaconcentratie zal verder worden uitgewerkt in een uitvoeringsbesluit. De Belgische Mededingingsautoriteit blijft exclusief bevoegd voor de beslissing over de concentratie op basis van mededingingsrechtelijke criteria en oordeelt daarover onafhankelijk.

Daardoor is er voortaan nood aan coördinatie en samenwerking tussen de BMA en de VRM. Alleen op die manier kan gegarandeerd worden dat de mededingingsrechtelijke

en mediapluralistische aspecten van een concentratie op een coherente wijze worden beoordeeld, met wederzijds respect voor ieders bevoegdheid. Vlaanderen is bevoegd voor de concentratie op het vlak van pluralisme en de BMA op het vlak van het mededingingsrecht. Ook tussen de gemeenschappen onderling zal er moeten worden samengewerkt. De minister geeft aan dat de gesprekken tussen de gemeenschappen en met de BMA nog aan de gang zijn.

Ze voorspelt dat de nieuwe bevoegdheid een belangrijke nieuwe taak zal worden voor de VRM. Nu al levert de regulator elk jaar een uitstekend mediaconcentratierapport af, met een mooi overzicht van hoe de mediasector in elkaar zit. De VRM beschikt dan ook al over een zekere expertise met betrekking tot de nieuwe opdracht.

De tweede EU-verordening heeft een goede werking van de interne markt voor politieke reclame als doel. De verordening legt geharmoniseerde regels vast met het oog op de transparantie van politieke reclame en aanverwante diensten. Ze beschermt natuurlijke personen wat betreft de verwerking van persoonsgegevens en legt regels vast voor het gebruik van targeting en amplificatietechnieken bij politieke reclame.

De meeste bepalingen uit die verordening vergen geen verdere maatregelen van ten uitvoerlegging in het interne recht, maar hoofdstuk 4 – over toezicht en handhaving – vereist wel een actief regelgevend optreden. Daaraan komt het ontwerp van decreet tegemoet. Het duidt de VRM aan als autoriteit die de naleving van de verordening controleert. Ook de sanctie die de VRM mag opleggen bij een overtreding, wordt opgenomen: een administratieve geldboete tot maximaal 6 procent van de wereldwijde omzet. De minister beschouwt dat als een heel grote sanctiemogelijkheid.

De verordening bevat transparantieverplichtingen voor onder meer omroeporganisaties. Zo moeten ze bijvoorbeeld met een label aangeven dat de getoonde content een politieke reclameboodschap is. Het ontwerp van decreet delegeert de creatie van dat label aan de Vlaamse Regering. Op 9 juli 2025 publiceerde de Europese Commissie de uitvoeringsverordening betreffende het formaat, het model en de technische specificaties van de labels en transparantieverklaringen voor politieke reclameboodschappen. De Vlaamse Regering zal bij de uitwerking van een label rekening moeten houden met die voorwaarden.

De derde verordening waarop het ontwerp van decreet ingaat, is de verordening artificiële intelligentie, die een geharmoniseerd kader creëert voor de ontwikkeling, toepassing en handhaving van AI binnen de EU. Ook die verordening bevat transparantieverplichtingen. Artikel 50.4 van de verordening verplicht gebruiksverantwoordelijken van AI-systemen die deepfakecontent genereren of bewerken, om duidelijk kenbaar te maken dat de content kunstmatig is gegenereerd of gemanipuleerd. Dat geldt voor beeld-, audio- en video-inhoud die sterk lijkt op bestaande personen, objecten, plaatsen, entiteiten of gebeurtenissen en als authentiek kan worden beschouwd. Er geldt een uitzondering voor artistieke, satirische of fictieve werken. Daarbij hoeft alleen het bestaan van gemanipuleerde content te worden vermeld, zonder afbreuk te doen aan de beleving van het werk.

Het ontwerp van decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering de specificaties kan bepalen waarmee omroeporganisaties kunnen aangeven dat hun content kunstmatig is gegenereerd of gemanipuleerd. Daarnaast duidt het opnieuw de VRM aan als autoriteit om de naleving van artikel 50.4 te controleren en bepaalt het de sancties die de regulator kan opleggen. Eind april 2026 heeft VRT een AI-label gelanceerd.

Voortaan maakt VRT zichtbaar wanneer beelden of audio met artificiële intelligentie zijn gemaakt om de werkelijkheid na te bootsen. Een AI-label toont aan wanneer personen, objecten of gebeurtenissen met AI zijn gecreëerd of aangepast en waar ze kunnen worden verward met authentieke beelden. Play en DPG Media hebben

aangegeven hetzelfde label te zullen gebruiken. Ook voor de andere omroepen zal het AI-label vanaf augustus 2026 verplicht zijn.

2. Bespreking in de commissie

2.1. Vragen en opmerkingen uit de commissie

2.1.1. *Ilona Vandenberghe*

Ilona Vandenberghe constateert dat het ontwerp van decreet de VRM heel wat extra verantwoordelijkheden toekent. Is de VRM bij de totstandkoming betrokken? Dicht hij zichzelf voldoende capaciteit, middelen en personeel toe om de uitbreiding van zijn takenpakket tot een goed einde te brengen?

2.1.2. *Gilles Bultinck*

Gilles Bultinck polst naar de veranderde rol van de VRM met betrekking tot de mediaconcentratie. Gezien de rol die de GBA op dat vlak behoudt, vraagt het lid zich af of de veranderingen de VRM extra werklast opleveren, en of de regulator daarvoor extra capaciteit vraagt

De JoKER-analyse leert cd&v dat de drie verordeningen rechtstreeks effect hebben op de leefwereld van kinderen en jongeren.

De verordening met betrekking tot de politieke reclame moet leiden tot een hoog niveau van transparantie en komt daarmee de jongeren ten goede, zeker voor hun eerste deelname aan verkiezingen. Daarnaast biedt die verordening hun bescherming met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in het kader van politieke reclame.

Door de EMFA krijgen ook kinderen en jongeren recht op toegang tot de verscheidenheid aan redactioneel onafhankelijke media-inhoud en kunnen ze meegenieten van de voordelen van een onafhankelijk werkende openbare omroep. In de hele Europese Unie worden ze doeltreffend beschermd als ze videoplatforms bezoeken. Content die voor hen bestemd is, kan niet zonder meer verwijderd of geblokkeerd worden op de grote onlineplatforms. Ze kunnen de configuratie van een apparaat of gebruikersinterface afstemmen aan hun interesses of voorkeuren.

De AI-verordening verbiedt onder meer AI-systemen die er specifiek op gericht zijn om het gedrag van kwetsbare personen zoals minderjarigen te verstoren en schade te berokkenen. Kinderen en jongeren zullen ook kennis kunnen nemen van de labels die aangeven of programma's kunstmatig zijn gegenereerd of gemanipuleerd.

Cd&v wenst een doordacht beleid rond de digitale leefwereld van de jongeren, met mediawijsheid, maar waar nodig ook sterke handhaving. Tot dusver wordt niet alle bestaande Europese regelgeving voldoende afgedwongen, oordeelt Gilles Bultinck. Beschouwt de minister het handhavingskader dat het ontwerp van decreet voor de drie verordeningen invoert, als toereikend?

2.1.3. *Bram Jaques*

Bram Jaques veronderstelt dat het een hele karwei is geweest om het advies van de Raad van State te beantwoorden, maar vindt die antwoorden wel van een hoog niveau. Ook in het ontwerp van decreet heeft de regering wellicht veel werk gestoken.

Het lid polst of de VRM voldoende capaciteit zal hebben voor de uitgebreide opdracht. Zal er een evaluatie komen om na te gaan of zijn huidige financiering nog volstaat en of er nood is aan een personeelsuitbreiding? De VRM krijgt er taken bij met

betrekking tot zowel de EMFA en het pluralisme als de toepassing van de verordening over transparantie en gerichte politieke reclame.

Media is een gemeenschapsbevoegdheid. Hoe wordt Brussel benaderd? Worden de twee markten er helemaal gesplitst voor het handhavingskader? Zullen er samenwerkingsakkoorden nodig zijn met de Franse Gemeenschap en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om bepaalde handhaving mogelijk te maken in het gebied Brussel-Hoofdstad?

2.1.4. *Manu Diericx*

Manu Diericx constateert dat het ontwerp van decreet in het Mediadecreet zaken rechtzet die niet stroken met de vermelde verordeningen. De VRM moet worden uitgerust om extra taken uit te voeren. Hij zal worden ingeschakeld in de handhaving van de transparantie via labels met betrekking tot artificiële intelligentie en politieke reclame. Hij zal de nodige sancties kunnen uitvaardigen aan wie niet conform de regelgeving ageert.

De spreker vindt het interessant dat de VRM deel zal uitmaken van de mededingingsonderzoeken, in partnerschap met de federale BMA. In de ochtend voor de commissiebespreking van 9 juli 2026 las hij in een krant over de aangekondigde fusie tussen de Franstalige krantengroepen Rossel en IPM Group. Daardoor zal de Franse Gemeenschap nog maar één mediagroep voor print overhouden. Klopt de analyse dat alleen de BMA naar die fusie heeft gekeken omdat daarop nog geen andere regelgeving van toepassing was?

Met betrekking tot de ingewikkelde bevoegdheidsverdeling in Brussel las *Manu Diericx* dat ook het BIPT daarin een rol zou krijgen. Kan de minister dat verduidelijken?

Het advies van de Raad van State is qua bevoegdheidsverdeling erg significant. Volgens de memorie van toelichting is de Vlaamse Gemeenschap ook bevoegd over perspublicaties. Ze is dat op basis van artikel 4, 1°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, dat de bescherming van de luster van de taal aan de gemeenschappen toewijst. Specifiek voor de toepassing van de EMFA en de pluriformiteit van media vallen daardoor ook printmedia onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en dus onder de autoriteit van de VRM. In het verleden is men al vaak gestuit op het oordeel dat Vlaanderen niet of amper bevoegd is voor die printmedia. Welke gevolgen zal de redenering nu hebben voor de Vlaamse bevoegdheden over printmedia? Kan men met betrekking tot de handhaving van bijvoorbeeld persvrijheid niet stilaan van impliciete bevoegdheden spreken in het kader van artikel 10 van diezelfde bijzondere wet?

In verband met artikel 5 over de AI-verordening kondigde minister Van Achter aan dat VRT daarvoor al een logo gemaakt heeft, maar het ontwerp van decreet delegeert die bevoegdheid nu aan de Vlaamse Regering. Zal de regering ervoor zorgen dat het logo en de procedure die de VRT ontwikkelt, daarmee conform zijn?

Wat artikel 9 betreft, vraagt *Manu Diericx* of er bij grote fusies van mediabedrijven inderdaad formeel een extra stap wordt toegevoegd aan de procedure, waarbij de VRM een beslissing moet nemen. Heeft de regulator daarvoor de expertise in huis die hij met betrekking tot mediaconcentratie uiteraard wel heeft? Volgens hetzelfde artikel kan de Vlaamse Regering bijkomende criteria opleggen bovenop de criteria die al in de Europese verordening staan. Het lid suggereert aan de regering om dan het behoud van het Vlaamse karakter van de mediagiganten als criterium toe te voegen. Het gaat over grote concerns. Zeker na fusieoperaties kunnen het megabedrijven worden en is het aangewezen om dat Vlaamse karakter te eisen.

De Vlaamse Regering zal de modaliteiten bepalen van de vermelde extra stap in de procedure. Zal de minister daarbij uitgaan van termijnen van verval of termijnen van orde? Zonder die formele goedkeuring door de VRM zou een fusie niet kunnen doorgaan. Wat als de VRM-beslissing heel lang zou uitblijven?

Artikel 16 betreft de misschien grootste aanpassing aan het Mediadecreet, door te bepalen dat de VRM niet langer alleen zal kunnen sanctioneren op basis van overtredingen op het Mediadecreet maar ook op basis van overtredingen op de uitvoeringsbesluiten daarbij. Was dat dan nog niet het geval, polst Manu Diericx. Betreft het in dat geval niet meer dan een verduidelijking? Was die mogelijkheid al geïmplementeerd in het huidige artikel 228 van het Mediadecreet? Als tot dusver niet de VRM daarvoor bevoegd was, wie dan wel? Ging het bijvoorbeeld om de Raad van State?

Met betrekking tot de mediaconcentratie introduceert artikel 20 sanctiemogelijkheden voor de Algemene Kamer van de VRM, die zelfs zo ver reiken dat de kamer de splitsing van een groot mediaconglomeraat kan bevelen of elke passende maatregel kan opleggen. De spreker is geïnteresseerd in welke maatregelen in aanmerking kunnen komen.

Tot slot vraagt Manu Diericx om de gedifferentieerde inwerkingtreding toe te lichten.

2.1.5. *Klaas Sloomans*

Klaas Sloomans wil de bespreking opentrekken tot een fundamentele debat. Het voorliggende ontwerp van decreet mag op het eerste gezicht wel technisch zijn, maar kan buitengewone repercussies hebben op de vrijheid van politieke meningsuiting, de mediavrijheid en de verkiezingscommunicatie.

Op dat vlak wil de spreker een onderscheid maken tussen de drie verordeningen. Over de AI-act is er wellicht weinig discussie. De tekst is ook verbeterd in de loop van de onderhandelingen in het Europees Parlement. Zo is de 'social scoring' eruit verwijderd, een soort digitale betrouwbaarheidsscore voor mensen op basis van hun onlinegedrag. Dat onderdeel van het voorliggende ontwerp van decreet kan het Vlaams Belang wel steunen, maar weegt niet op tegen de twee andere pijlers ervan.

Wat de politieke advertenties betreft, heeft de partij uiteraard niets tegen een transparantieplichting. Elke kiezer mag weten wie een politieke advertentie betaalt. Maar net als de verordening zelf gaat het ontwerp van decreet veel verder. Door een waslijst aan verplichtingen maken de verordening en het ontwerp van decreet politieke reclame de facto onmogelijk op socialemediaplatformen, wat zich al heeft veruitwendigd bij Meta. Meta heeft in oktober 2025 naar aanleiding van de verordening beslist om politieke, electorale en maatschappelijke advertenties in de Europese Unie stop te zetten. Die beslissing is geheel in het voordeel van de gevestigde partijen, die massaal toegang hebben tot de klassieke media en daar hun boodschap kunnen verspreiden. Uit het onpartijdigheidsrapport blijkt dat de machtspartijen in de klassieke media 80 procent van de exposure en spreektijd krijgen.

Als het democratiserende effect van die sociale media wordt gefnuikt, schaatst dat vooral de oppositie en wordt de voorkeursbehandeling van voor de intrede van de sociale media helemaal gehandhaafd. Dat vond ook de N-VA, tot ze tot de huidige Federale Regering toetrad. Haar standpunt was letterlijk dat een dergelijke maatregel te veel impact had op een normale vorm van campagnevoering.

Op 27 februari 2024 stelde Geert Bourgeois in het Europees Parlement dat de nieuwe verordening een quasi totaalverbod op gerichte politieke reclame oplegt. Hij waarschuwde voor het beknotten van het publieke debat. Zijn fractie heeft zich vervolgens onthouden bij de stemming. *Klaas Sloomans* vraagt het Vlaams Parlement

dan ook om aan te tonen dat het meer kan zijn dan een goedkeuringsmachine van de Europese Commissie.

Wat de EMFA betreft, vindt het commissielid dat die verordening legitieme zaken bevat, maar latent ook een fundamentele bevoegdheidsverschuiving inhoudt. Zo wordt mediavrijheid een voorwendsel om het mediabeleid te centraliseren bij de Europese Commissie, volgens het principe 'un train peut en cacher un autre'. Media is wel degelijk een Vlaamse bevoegdheid, na een lange strijd van Vlaanderen om soeverein over de media te kunnen beslissen. Dat wil het Vlaams Belang ook zo houden.

Klaas Sloomans roept op tot waakzaamheid tegenover een Europese centralisering van het mediabeleid, die zou indruisen tegen de kern van de Vlaamse zelfbeschikking en democratie. Europa dreigt immers bovenop de nationale mediaregulatoren een eigen toezichtslaag te leggen. Vlaanderen heeft geen Europese voogd nodig om mediapluralisme te organiseren, oordeelt de spreker. Het is groot genoeg om dat soeverein te regelen.

Volgens de rapporten is het mediapluralisme inderdaad problematisch in Vlaanderen, maar niet omdat Europa daarover te weinig bevoegdheden zou hebben. Het is aan de Vlaamse uitvoerende macht om de regelgeving toe te passen en aan de eigen regulatoren om die te handhaven.

In het algemeen stelt minister Cielte Van Achter over de drie verordeningen dat de Vlaamse Regering geen goldplating toepast en louter doet wat Europa oplegt. Maar die redenering vindt Klaas Sloomans te gemakkelijk. Het zou al te bont worden als Vlaanderen er nog een schep bovenop zou doen, maar de vraag blijft of het Vlaams Parlement zomaar moet meestappen in een Europees beleid dat het politieke debat bureaucratiseert, het mediabeleid centraliseert en de oppositie online kwetsbaarder tot zelfs monddood maakt. Net zoals tot voor kort de N-VA zal het Vlaams Belang die vraag beantwoorden met een neen.

Het Vlaams Belang steunt elke vorm van transparantie en regels tegen AI-gestuurde manipulatie, maar verzet zich tegen Europese regeldrift die de oppositie monddood maakt, het publieke debat in de kiem smoort en het mediabeleid Europees centraliseert. Daarom zal de fractie tegen het ontwerp van decreet stemmen.

2.1.6. *Frederik Sioen*

Frederik Sioen kondigt de goedkeuring van het ontwerp van decreet door Vooruit aan, dat zich een bondgenoot verklaart in de strijd tegen desinformatie en manipulatie, en een voorstander van gelijke toegang voor iedereen en de bescherming van de burger. In een tijdperk van door spijstechnologie gedreven verandering is het Mediadecreet aan een update toe, met nieuwe spelregels voor de informatievoorziening.

Met betrekking tot politieke reclame heeft de burger het fundamentele recht om te weten wie een politieke boodschap financiert en waarom die op een scherm verschijnt. Ook dat is een bescherming van het democratische debat tegen manipulatie.

De commissie heeft het al vaak gehad over de strijd tegen deepfakes en over het labelen van artificiële intelligentie. AI biedt kansen maar genereert ook gemanipuleerde content. De labelplicht is belangrijk voor alle burgers, maar zeker ook voor de cultuurmakers. Op die manier wordt duidelijk welk werk authentiek is en welk werk gemanipuleerd.

Ook wat de bescherming van de mediavrijheid betreft, staat Vooruit achter het ontwerp van decreet.

Ten slotte schaart het lid zich achter de vragen van de anderen over de rol van de VRM en kondigt hij namens zijn fractie een stem voor het ontwerp van decreet aan.

2.2. Antwoorden door de minister van Media

Minister *Cieltje Van Achter* antwoordt aan Ilona Vandenberghe dat de VRM uiteraard bij de voorbereiding van het ontwerp van decreet betrokken werd. Het Vlaamse regeerakkoord (*Parl.St.* VI.Parl. 2024-25, nr. 31/1) bevestigt het belang van een sterke regulator. Dan moet de VRM inderdaad voldoende mensen en middelen hebben om zijn taken goed uit te voeren. In de jongste jaren heeft de regulator drie extra vte gekregen. De regering houdt de vinger aan de pols.

De minister kondigt aan dat de VRM op 1 september 2026 een nieuwe gedelegeerd bestuurder krijgt, die naar voren is gekomen uit een hele straffe selectieprocedure, waardoor de minister hoge verwachtingen koestert. De minister zal met de nieuwe gedelegeerd bestuurder in gesprek gaan om te kijken of ze met haar team alle taken goed kan uitvoeren.

De VRM heeft nu al de opdracht om informatie te verzamelen over de mediaconcentratie in haar huidige vorm. Op de vraag van Gilles Bultinck naar wat er aan de VRM-opdracht wijzigt, antwoordt de minister dat de nieuwe VRM-opdracht de regulator niet per se frequent werk zal bezorgen, omdat fusies tussen mediaspelers zelden voorkomen in het Vlaamse landschap. Maar in de toekomst zal de VRM inderdaad de impact van concentratie moeten analyseren. Als twee mediaspelers, pakweg DPG Media en Mediahuis, zouden fusioneren, moet de VRM de impact van die fusie op het pluralisme meten. Vandaag brengt de VRM het landschap louter in kaart. Voortaan zal ook een effectieve handhaving van de verordening nodig zijn. De minister vindt het nog te vroeg om al over de werklast te oordelen. Op termijn wil ze het effect van de bijkomende taken goed monitoren, met aandacht voor hoe het team ze kan opvangen, opdat de VRM effectief kan handhaven.

Op de vraag van Bram Jaques over de Brusselse situatie antwoordt minister Cieltje Van Achter dat de regels betreffende de uitvoering van de verordening politieke reclame van toepassing zijn op de omroepen onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, zoals DPG Media of Play. Als die organisaties politieke reclame uitzenden, moeten ze aan de Vlaamse regels voldoen. Als een Brusselaar bij politieke reclame op VTM geen label ziet, kan hij een klacht indienen bij de VRM. Zo zit de bevoegdheidsverdeling in elkaar voor de hele mediawetgeving, wat geen probleem vormt voor Brussel. Er blijft wel een soort federale restbevoegdheid voor tweetalige mediaspelers, maar hun aantal is erg beperkt.

Aan Manu Diericx antwoordt de minister dat de EMFA inderdaad de toevoeging van extra criteria mogelijk maakt, maar de regering moet nog aan het uitvoeringsbesluit beginnen en heeft nog niet beslist of ze extra criteria zal invoeren. De jongste maanden is er vooral gefocust op onderhandelingen met de gemeenschappen en met de BMA over een samenwerkingsakkoord, maar die zijn niet eenvoudig. Hier is immers sprake van een nieuwe bevoegdheid die moet worden ingevuld, met alles wat daarbij komt kijken qua bevoegdheidscriteria, territorialiteit, impact op andere gemeenschappen enzovoort. De onderhandelingen zijn volop aan de gang. Ook de termijn die de VRM krijgt om tot een beslissing te komen, moet nog worden vastgelegd, zoals dat ook is gebeurd met de BMA. Die regeling kan in het uitvoeringsbesluit of in het samenwerkingsakkoord worden opgenomen.

Dat de VRM ook kan optreden tegen overtredingen op het uitvoeringsbesluit, was eigenlijk al de bestaande situatie. Er was geen lacune, maar de VRM heeft gevraagd om de zaak extra te verduidelijken opdat er geen enkele discussie meer over zou bestaan. In feite is het gewoon een bevestiging van de huidige regels.

Op de vraag welk soort maatregelen de VRM zou kunnen opleggen, antwoordt de minister dat er al voorbeelden bestaan uit het verleden, toen de BMA bij mediaconcentraties maatregelen heeft opgelegd. Bij de fusie tussen de organisaties achter *Gazet van Antwerpen* en het *Nieuwsblad* heeft de BMA bijvoorbeeld opgelegd dat de aparte titels en aparte redacties behouden moeten blijven.

Op de fusie tussen Rossel en IPM Group heeft vooralsnog de BMA toegezien. De beslissing is nog niet gepubliceerd. De CSA heeft in dat dossier nog geen gebruik gemaakt van de nieuwe bevoegdheid om mediaconcentratie te beoordelen, maar wel een advies uitgevaardigd in het kader van de procedure bij de BMA. Ook de Europese Raad voor Mediadiensten heeft zich erover uitgesproken. Hoe dan ook zullen in de toekomst de mediaregulators zich over het aspect mediapluralisme moeten buigen. Die maatregelen zullen grotendeels overeenstemmen met de mededingingsrechtelijke maatregelen, veronderstelt de minister.

Minister Cielte Van Achter verklaart de verschillende inwerkingtredingen door de verschillende verordeningen waarop ze betrekking hebben. De bepalingen over de inwerkingtreding zijn overgenomen uit de verordeningen.

De minister bevestigt de analyse van Manu Diericx over de visie van de Raad van State op de bevoegdheid over perspublicaties. Dat heeft de Raad van State zo gesteld in zijn advies aan de Duitstalige Gemeenschap, die eveneens aan de omzetting van de verordeningen werkt. Aangezien niet alle overheden die lezing hadden, is het advies van de Raad van State een belangrijk element, dat de Vlaamse Regering met veel aandacht bekijkt. De Raad van State ziet dus een ruime bevoegdheid voor de gemeenschappen, ook voor perspublicaties.

Aan Klaas Sloomans antwoordt de minister dat de verplichtingen uit de verordeningen over politieke reclame niet alleen van toepassing zijn op sociale media, maar ook op de klassieke media. Die zijn alle aan dezelfde verplichtingen onderworpen. De minister bevestigt dat de N-VA zich in het Europees Parlement onthouden heeft bij de stemming over de verordening. Hoe dan ook is de doelstelling belangrijk en staat de Vlaamse Regering er ten volle achter.

De minister betreurt dat Meta uit reactie geen enkele politieke reclame meer aanvaardt. Over die keuze heeft de N-VA op het Europese niveau haar bezorgdheid geuit. Maar die discussie hoort thuis op dat Europese niveau. Vlaanderen moet de verordening intussen uitvoeren. Het voorliggende ontwerp van decreet zal niets veranderen aan de Europese regelgeving zelf. Hoe dan ook bevat de verordening heel goede elementen met betrekking tot de transparantie en het beleid tegenover misinformatie. Toegang tot sociale media is ook niet verboden voor politieke partijen. Maar uiteindelijk heeft Meta zelf beslist om geen politieke advertenties meer toe te laten.

Wat de EMFA betreft, wordt de analyse rond het mediapluralisme in eerste instantie toevertrouwd aan de nationale mediaregulators.

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1 tot en met 25

Artikel 1 tot en met 25 worden aangenomen met 9 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

III. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4 bij 1 onthouding.

Bart VAN OPSTAL,
voorzitter

Manu DIERICX,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

BIPT	Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie
BMA	Belgische Mededingingsautoriteit
CSA	Conseil supérieur de l'audiovisuel
EMFA	European Media Freedom Act
GBA	Gegevensbeschermingsautoriteit
JoKER	kind- en jongereneffectrapport
VRM	Vlaamse Regulator voor de Media
vte	voltijdsequivalent / voltijdequivalent